

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

hvor de kollektive bestemmelser rammer hårdst. Man siger med andre ord: det kommer ikke til at koste husejerne noget ekstra, for de skal jo alligevel have skiftet tankene og oliefyrene ud. Man har også tænkt på lejeordninger for olieforbrændere og olietanke. Hvordan skal det finansieres, og hvem skal betale det? Videre i § 19, stk. 3, står der, at ejere af ejendomme, der skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen.

Hvor skal kommunen få de penge fra? Da kun ved at forhøje skatteprocenten. Man ikke bare tvinger folk bort fra én slags opvarmning over til en anden, man tvinger også de skatteborgere, der ikke berøres af det, til at være med til at betale for en centralisering og en socialisering.

Lovforslaget falder fint i tråd med den oppiskning af energisparehysteriet og atomskrækhysteriet, der har præget medierne de seneste uger. Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til at fremme den socialiseringstanke, der ligger bag dette lovforslag. Vi afviser helt klart både lovforslag nr. L 206 og L 207.

Arentoft (FP):

Det er ikke pebernødder, der tales om i det forslag til anlægslov for naturgasforsyning, L 205, der behandles i dag. Der er allerede fremkommet, og i løbet af dagen vil der sikkert fremkomme, mange argumenter for og imod indførelse af naturgas i Danmark. Imidlertid må det være i alle partiers fælles interesse at finde frem til den løsning, som er den bedste for samfundets økonomi og velfærd. De væsentligste områder, hvor det griber ind, er i samfundsøkonomien, forsynings-sikkerheden og beskæftigelsen. Det er meget store milliardbeløb, der skal sættes ind for at etablere et dansk naturgasdistributionsnet, og selv med de bedste kalkuler tænker jeg med gysen på Herlev sygehus og de enorme overskridelser.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det blot at, det reducerede net skal finansieres af både staten og kommunerne gennem etablerede distributionselskaber. Under alle omstændigheder bliver det skatteyderne, der kommer til at betale, og det er en ringe trøst, at den amerikanske bank Kuhn Loeb Lehman Brothers er af den opfattelse, at det vil være muligt at lånefinansiere projektet i

udlandet, uden at Danmarks almindelige kreditværdighed dermed formindskes.

Lad mig i den forbindelse nævne, hvad jeg har gjort mange gange før i debatten om naturgas, at DONG, Dansk Olie & Naturgas A/S, i forbindelse med kommunerne nu er så langt fremme i sin planlægning, at det hele præsenteres som et fait accompli, hvorved der næsten er sket en fastlåsning. Man kan sige, at vejen tilbage er gjort smal, men det gik da med både Storebæltsbroen, Saltholm lufthavn og tunnelbanen i København, for at nævne nogle eksempler.

I øvrigt kan jeg ikke lade være med at tænke på, at dette lovforslag er fremsat af handelsminister Arne Christiansen, der, før han blev minister, var modstander af de enorme investeringer i et dansk naturgasnet. Det må være en ejendommelig situation for handelsministeren i dag at stå som forkæmperen.

Det springende punkt er, om det offentlige investeringer og de enkelte borgeres investeringer med lovpåbud om opvarmningsmetode som foreslået i lovforslaget om varmforsyning står i et rimeligt forhold til gasmængden i Nordsøen. Det er meget godt, at vi eventuelt kan blive koblet på et europæisk eller et endnu mere omfattende gasnet, men andre lande bruger også deres gas – nogle af dem har fuldt udbyggede net – og derfor er det bedre at tænke sig grundigt om, inden beslutning træffes. Eller sagt med andre ord: det vil være tåbeligt at bruge gassen, mens vi kan få olie, for når olien så måske engang bliver knap, har vi brugt gassen.

Vi afventer i øvrigt et svar på et spørgsmål i energipolitisk udvalg om en ny teknik for billig udvinding af skiferolie, der afprøves i Israel i øjeblikket. Spørgsmålet er baseret på en artikel i Erhvervsbladet den 2. april 1979. Skiferoliereserverne anses for at være så store, at de overgår samtlige kendte forekomster af råolie hos OPEC-landene og øvrige olieproducerende lande.

Der tales også meget om forsyningssikkerhed, og her må det vække bekymring, at hele distributionen vil være baseret på en enkelt 200 km lang søledning – og så er det da meget godt, at man ifølge energiredegørelsen påtænker at dublere ledningen under Lille Bælt og Store Bælt. En søledning er let at sabotere og meget vanskelig at reparere. Ja men i sådanne havaritifælde kan vi få natur-